

GIMI MAGAZIN

Művészeti lapszám

MŰVÉSZETI LAPSZÁM

Nagy Vivien fotója 10.b

VERSELŐ GIMISEK

Kovács Léda
Gyerekeknek lenni jó

Nem vagyok még felnőtt, de ahhoz épp elég idős vagyok, hogy tudjam, milyen *jó is volt* gyerekeknek lenni. Most azokra az igazán kicsi gyerekekre gondolok. Óvodások, elsősök. És minden nappal, ahogy idősebb leszek, egyre inkább vágyakozva gondolok vissza a kiskori *gondtalanságra*.

Milyen jó is volt, csak úgy játszani. Milyen jó is volt, csak úgy *lenni*. Amikor még semmit nem várnak el tőlünk, és senkinek *nem kellett megfelelnünk*. Mikor még nem voltak gondjaink és nem voltak kötelezettségeink. Mikor még *őszinték* lehettünk. Mikor még adhattuk önmagunkat, és senki nem bántott érte. Mikor még nem kellett megfelelni a társadalom elvárásainak, és még *nem ítéltük el* egymást. Mikor még a lányoknak az a fiú tetszett, aki meghúzta a hajukat szünetben, és nem az, akinek a legdrágább cipője van. És mikor még a fiúknak az a lány tetszett, akinek a legszebb volt a haja, vagy aki a legkedvesebb volt, és nem az akinek a legjobb az alakja.

Milyen szép is volt, amikor még azt *hittük*, hogy csak jó emberek vannak, és rosszak csak a mesékből ismert gonoszok. Mikor még nem jöttünk rá, hogy az igazi boszorkányok nem olyanok, mint akiről anyukánk olvasott esténként. Olyan jó volt, mikor még a tévében látott szörnyektől rettegtünk, és a szüleink megnyugtattak, hogy olyan csak a mesékben van. Akkor még nem is sejtettük, hogy az utca tele van sokkal *szörnyűbb* emberekkel. Akkor még a képzeletünk szüleményétől féltük, mert nem tudtuk, hogy a világ, amiben élünk, sokkal *ijesztőbb*.

Hiányik, az az idő, amikor még mindenki együtt játszott, és nem közösítettünk ki másokat a bórszíne, az anyagi helyzete, vagy akár az öltözködése miatt. Amikor még nem kellett *beállni a sorba* ahhoz, hogy elfogadjanak. Amikor még nem volt mindenki *egyforma*.

És tudom, hogy én még nem vagyok felnőtt, és közel sem kell olyan gondokkal küzdenem, mint a szüleimnek, de egyre inkább azt érzékelem, hogy nagyon nem jó világban élünk. Senki sem lehet teljesen őszinte, mert már nem nézik el nekünk, hiszen *nem vagyunk már gyerekek*. Viszont ha valami nagy dologról kell dönteni, akkor nem kérik ki a véleményünk, hiszen „*csak gyerekek*” vagyunk. Mindenki megmondja, mit csináljunk, de ha magunktól teszünk valamit, akkor leszidnak. Senkinek sem lehet megfelelni. Még *egy másnak sem*.

Ahhoz viszont elég *felnőttek vagyunk*, hogy el kelljen viselni azt a sok *bántást*, és negatívitást, amit napi szinten kapunk egymástól. Ahhoz már elég felnőttek vagyunk, hogy olyan dolgokat várjanak el tőlünk, amiket *képtelenek vagyunk* teljesíteni.

Milyen jó is volt gyerekeknek lenni. Őszintének, szabadnak, vidámnak. Ha egy napra úja gyerek lehetnék... Visszasüppednék az édes tudatlanságba... *Csak úgy lennék*.

Nagy Vivien fotója 10.b

Úszik a tenger mély vizében
Gyémántként csillogó gyilkos,
Hatalmas dobbanások szívében,
De belül tisztán látni, piszkos.

Gál Adrienn Elhalkult ékkő

De mégis. Oly gyönyörű. Nem?
Bőre felületét a nap mosolyogva simogatja,
Mire visszanéz rá egy holdfényes szem,
Mely az egészet egy pillanat alatt elrontotta.

Piszkos, hisz lelke tisztátalan,
S most sem lemosni készül,
Tervében gátlástalan,
Mert ő ettől lesz boldog végül.

S lám. Kifogták az ékkövet.
Társai keresik őt, de hiába.
Már nem tesz meg több mérföldet,
Nem öl tovább száját kitérve.

Áldozatát meglelve gyöngyként gurulva lopakodik,
S a remény, mi bennem él
Szépen, lassan foszladozik.
Újabb halál. Igen. Számára ez volt a cél.

Elhalkult az ékkő. A környéken sehol semmi,
Csak a még mindig félve úszkáló kisebb ékszerek.
Boldogságát okozó tevékenység értelmét veszti,
Nincsenek többé gyilkolásra való kényszerek.

Szigeti Boglárka:

**Az összes bűnöm és
az összes bánatom**

**Az összes düh és emésztetlen mocsok, mely marja a belem,
Elveszik a menny és a pokol kapuja között.
Ha az összes gondom eldobom, kiúszok,
Aztán szólít egy hang, és én visszaesem.
Elmosolyodok: én következem!**

**Az összes vágyam, mely próbált megmenteni
Égek a pokol lángjai között és megszűnik.
Ha teljesen elégek, megváltozhatok.**

**Közben emészt, emészt belülről az az érzés,
Az emésztetlen mérreg, amely levélszámra került a testembe.
Lassacskán lerohad a lakat, és én a mennyek rozsdás
kapujában hagyom az összes gondomat.**

**Belépek s mit látok?
Öröm és bánat kering a viharos paradicsomban.
Vérző lelkek, szabdalt hullák: ezt hagyta maga után az elsőpró pusztítás.
Én csak bámulom és égek, égek a tűzben,
Amíg mindenki meg nem utál.**

私は知らない

Watashi wa shiranai

Hogy miért létezőnk? Nem tudom
Kétszer vajon élhetünk? Nem tudom
A jövőtől félnünk kéne? Nem tudom
Mikor lesz ennek vége? Nem tudom
Honnan tudjuk mi volt régen? Nem tudom
Lesz-e még hó jövőre télen? Nem tudom

Az ajtó miért ajtó miért nem zseb? Nem tudom
Egyáltalán létezőnk-e? Nem tudom

Nagy Vivien:

Vers leszek

Vers leszek, nem költő,
 Szerelem, nem szerető,
 Halál és nem haldokló,
 Porba hullt porhanyó.

Tűz leszek, nem szikra,
 Egy feltárult kripta.
 Óceán leszek, nem folyó,
 Tűző napon nap-lopó.

S mikor megégeti kezem,
 Mikor elfelejtem nevem,
 Én leszek a hideg szél,
 Mely fagyosabb, mint a tél.

Megdermesztem szívedet,
 Összegyűjtöm könnyedet,
 És majd a sírodon
 Nevetek a kínodon

Heilig Dóri A kígyó és a bagoly

Elfolynak a színek, mint minden reggel ahogy a bagolysuhogás egyre szaporábban kergeti az ablakon kopogó narancsos hajnalt aztán talán el is futok a kávémbekortyolása során, mert hiszen talán illene megköszönnöm azt a rengeteg koffeint úgyhogy kocogok egyet és kocog az ablakomon a bagoly is mert szólni akar.

„Szólni?” kérded, mert mégis miről szólna nekem egy bagoly – és milyen igazad van, hisz a bagoly nem szól csak huhog és suhog és hú, de retteg mert egy mérgekígyó nyelvét látta este rémálmában és most ott ül a bagoly a függönyön lógó sikolyok mentén és kocogtat, mert félt engem ő; ő de nem nézte meg eléggé, ki ajkai peremén hevert az a mérgekígyó nyelv...

...Én voltam az, én

Ugye-ugye micsoda-micsoda fordulat?

Tehát a kis tanmeséből láthatod, hogy könnyen rejtőzik el a mérgekígyó, ha az áldozat nem fedezi fel a túlzott szépségben rejlő veszélyt, sem a mindenkori veszélyben rejlő gyönyört; sem a maró valóságot.

Miért szeretem Japánt?

Az egész úgy kezdődött, hogy 2,5 éve megnéztem egy animét. Ezután nem néztem egy ideig animéket annyira, hanem inkább elkezdtem érdeklődni a japán nyelv iránt. Egyik este unatkoztam és gondoltam, hogy én most leírom a japán ábécét és elkezdek japánul tanulni. Leírtam az alap ábécét és utána megtudtam, hogy valójában van még egy ábécé, amiben ugyanazok a betűk vannak, csak maguk a karakterek mások, és még azon kívül is sok száz másik „kanji” kínai és japán olvasattal, többféle jelentéssel. Ezután már elbizonytalanodtam és abbahagytam az egészet. Ilyenkor kerültem ide az iskolába és az első itteni téli szünetemben elmentem az unokatesómmal a Mondo

con-ra, ami az egyik legjobb élményem volt abban az évben. Azután újból elkezdtem nézni animéket és azóta is nézem őket, valamint még egy próbát adtam magának a nyelvnek, azóta a 2 ábécét már tudom és azt, hogy mikor melyiket kell használni. Ennek a tanévnek az eljén elkezdtem tanulni szavakat és a nyelv használatát. Majd október körül megnéztem egy olyan animét, ami teljesen megváltoztatta az életemet, gondolkodásomat, ez még több motivációt adott magához a tanuláshoz, valamint azóta már minden érdekel, ami japán. Szinte csak japán zenéket hallgatok, japán videókat nézek, az egyik falamra festettem egy nagy japán zászlót, japán szokásokat vettem át, a szobám tele van animés matricákkal, a billentyűzetemet átfestettem úgy, hogy a japán betűk is rajta vannak, a telefonom japánra van állítva stb. Amióta ez megtörtént, azóta mindenben csak jót látok, mindennek örülök, mindig boldog vagyok és hálás vagyok mindenért és ez magától alakult ki. Azt is mondhatom szerintem, hogy most érzem magam eddig a legjobban egész életemben. Közben megszerettem a kínai és a koreai kultúrát is, habár ezekről kevesebbet tudok. Ami nagyon megfogott engem Japánban az az, hogy az japán emberek nagyrészt mind nagyon kedvesek, udvariasak, maga Japán (hegyek, növények, állatok, épületek), a furcsa néha elég vicces dolgaik, meg persze a japán nyelv.

Világ Zsombor 8.h

DIGITART - MŰVÉSZET ÉS VALÓSÁG TAKÁCS ÉVA

NTP-Műv-20

A Nemzeti Tehetség Program támogatásával, egy sikeres pályázat keretében 15 alkotó foglalkozást bonyolítunk le a 2020/21. tanév második félévében.

Húsz érdeklődő és tehetséges diákunk vesz részt különböző évfolyamokról és osztályokból a digitális foglalkozásokon, melyeket a Teams felületen tartunk meg.

A komplex, alkotói, képzőművészeti tehetségterület és a digitális kompetenciák fejlesztését célzó programunk lehetővé teszi, hogy a középiskolás tanulók ötleteiket, gondolataikat, érzelmeiket vizuálisan ki tudják fejezni, akár a digitális eszközök, technikák bevonásával, felhasználásával. Cél a művészet és a valóság differenciált megismerése, a digitális eszközrendszer és kifejezési formák kibontakoztatása, a vizuális gondolkodásmód, a fantázia, a kreativitás fejlesztése, a szabad, alkotó gondolkodásmód elsajátítása, önkifejezési és gátlásfeloldó gyakorlatok egyénre szabott alkalmazása. Pozitív emocionális hatások megélése, saját tapasztalatok által, élményszerűen megszerzett tudás elmélyítése közben az alkotásba bevonható a legkülönfélébb anyagok, technikák alkalmazásának megismerését is fontosnak tartjuk személyiségfejlesztő foglalkozásainkon. A feladatok kitalálásánál, összeállításánál figyelembe vettem a megszokott témák újszerű megközelítését, korszerű technikák alkalmazását.

Három diákunk írta meg röviden a véleményét a foglalkozásokról és a programról.

FLAISZ FANNI, 11.H

Az első alkalommal a fotózással foglalkoztunk, azon belül is a fény-árnyék játékra fókuszáltunk. Eszközeink csupán egy telefon, egy egyszerű háttér és egy vízzel teli pohár voltak, és mégis érdekes képek születtek. Ezután több alkalommal is a saját sziluettünkkel dolgoztunk. Egyszer a belső világunk, másszor a környezetünk ábrázolása volt a feladat. A hangulat mindig laza és elfogadó, mindig adott a lehetőség a kibontakozásra.

A különböző feladatokban való elmerülés segít önmagunkat jobban megismerni, kreativitásra ösztönöz és megtanít egy másik szemszögből nézni a körülöttünk lévő világot. Rendkívül szórakoztató és szinte kötetlen elfoglaltság ez a program.

VILÁG ZSOMBOR 8.H.

Nekem ez a pályázat pozitív élmény. Nagyon tetszenek a feladatok, az eszközök amiket kaptunk, és hogy minden feladatot akkor készítünk el, amikor szeretnénk, ahogyan szeretnénk. A felada-

tok mind különbözőek, volt már fotózás, rajzolás, fotó szerkesztés. Eddig egyáltalán nem is próbáltam fotózni, de így most ebben is kipróbáltam magam. Minden foglalkozásra, minden feladathoz volt egy Power Point tele képekkel, amiből lehetett ihletet szerezni, ezek sokszor tudnak a segítségünkre lenni, hogy ha esetleg semmi ötletünk nincs. A kedvenc feladatom az volt, amikor oldalról rajzoltam le a fejem körvonalát és beleazokat a dolgot amit nagyon szeretnék. Először ezt a feladatot nem volt kedvem megcsinálni, mert nem akartam nagyon magamat lerajzolni, de végül ez lett a kedvencem.

LENDVAI PANNA, 12.B

A Művészet és valóság című pályázat keretein belül alakult meg a kis művészeti csoportunk NTP-MŰV-20 névvel. Nagyon kíváncsi voltam, amikor jelentkeztem, hogy milyen feladatok lesznek, és nem csalódtam. Mindegyik témát nagyon szerettem, mindegyikhez voltak ötleteim, néha több is, ezeknek a megvalósítása pedig teljesen ránk volt bízva. Nem számít, milyen technikával dolgozunk, a lényeg a kreativitás, ami szerintem a legfontosabb, főleg ha a művészetről van szó. Az alkotások elkészítéséhez kaptunk kellékeket is (ragasztó, vízfesték stb.), illetve hamarosan vásznak, akrilfestékek, tus és tankos ecsetek is kerülnek majd hozzánk.

Úgy gondolom, jó kis csapatunk van, nagyon tehetségesek a többiek is, legalábbis amilyen munkákat eddig láttam, csak erre tudok

gondolni, és örülök, hogy úgy döntöttem, szeretnék a része lenni. Nekem leginkább az Auraképek és az Álmaim című feladatok tetszettek, mert szerintem ezekből lehet a legegységibb alkotásokat készíteni, és tökéletesen tükrözi egy ember belső értékeit, a személyiségét.

Nagy Vivien fotója 10.b

Művészeti melléklet

ΜΑΓΕΣΤΕΡ ΜΕΤΕΚΤΕ

Baros Inez 8.h

Bóna Kinga 8.h

Braun Döme 7.h

Donkó Kata 11.a

Farkas Csenge 7.h

Ferenczi Glória 9.h

Fleisz Martin 10.b

Hingl Enikő 7.h

Gábori Hanna 7.h

Horváth Dóra Katalin 7.h

Kelemen Bettina 9.h

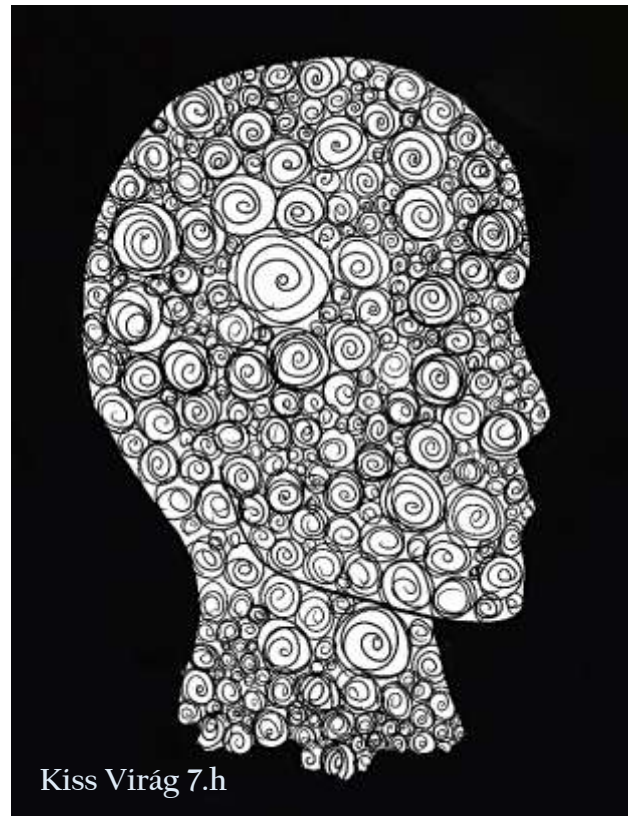
Keresztes Csenge 8.h

Kemény Boglárka II.b

Riga Míra 7.h

Kiss Virág 7.h

Molnár Angyalka 8.h

Volf Barnabás 7.h